

Цѣломъ даріе оудержалъ єси гаѣѣ, краинюю же кротость, и
высокое бгеносе, смиреніе: имже возышаемъ, традашъ
твоихъ дѣнствомъ и видѣніемъ, радуясь принесла єси,
вѣнцъ недаждемыи прїемъ.

Бгоро́диченъ:

Тварей гавилася єси чистаѧ, всѣхъ видимыхъ и невидимыхъ
превышши, все не порочнаѧ: Знажди гела бо родила єси, гакоже
и зволи волотитися во оутробѣ твоей: єгоже со дерзно-
веніемъ моли, спасти поющыѧ тѧ. **Пѣснь Г. ірмосъ:**

Твоѧ пѣснослѹщи еце, живый и независтный источниче, ликъ себѣ сово-
купльшиѧ дховиша оутверди, въ бжественнѣй твоей славѣ вѣнциевъ славы сподоби.

Причастіемъ свѣта не вещественнаго, гако не вещественныхъ
боястиннъ гавріле, не вещественну просвѣщаешь, свѣту
видѣнію былъ єси вторыи, вещественныѧ всегда человѣки
просвѣщаѧ поющыѧ тѧ.

Великаго благозданія сподобилъ єси, великое таинство
намъ ѿкрывъ, великий агглювъ, имже взяти быхомъ
и земли къ величайшей высотѣ, вельми чтѹщи тѧ.

Извѣсѧ всѣмъ изъ небес, любовию ицидышымъ тѧ присно, и
оутѣши бѣро на ны движимъю, напастей же и скорбей,
и гавріле архистратиге!

Бгоро́диченъ:

Сказъмъ єже дре вле сокровенное таинство, отроковище, тебѣ
и ногда гаврілъ взываши: радуясь бжїм палато, въ нюже
вселивса всѧ человѣки ѿбожилъ єсть, гако милюєсь.

Инъ. ірмосъ:

Процѣлѣ єсть пустыня, гако крінъ гдї, гзыкескаѧ неплодадица
црковь, пришествіемъ твоимъ, въ нейже оутвердися моє сердце.

Просілъ житіе твоє бгеносе стефане, ксевѣтло гако солнце
въ мірѣ: и просвѣти къ тебѣ вѣрою и любовию приходѧщиа.

Просвѣщаюти концы оученїи твоими прпбне: гакоже бо
свѣтильникъ просілъ єси бгеносе, цркви христовѣ, въ
нейже оутвердися моє сердце.

Непорабоющи